

6. § 30, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Det påhviler de i foranstående stykke omhandlede personer eller de af dem over for kommunalbestyrelsen opgivne, her i landet boende befuldmægtigede årlig at foretage selvangivelse over for ligningsmyndigheden i den kommune, hvor virksomheden drives eller indtægten oppebæres. Oplysning om indtægtens størrelse samt andre til skattens beregning fornødne oplysninger skal afgives på dertil af indenrigsministeriet godkendte blanketter, som af kommunens ligningsmyndighed tilstilles de skattepligtige eller de af dem over for kommunalbestyrelsen opgivne befuldmægtigede. Blanketterne skal i udfyldt stand og underskrevet efter de i statskattelovgivningen for selvangivelser gældende regler være indsendt til kommunens ligningsmyndighed inden udgangen af januar måned eller — for de skatteyderes vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede handelsbøger med hensyn til det pågældende erhverv — senest den 15. februar. For sidstnævntes vedkommende bilægges selvangivelserne med driftsregnskab og opgørelse over status ved det pågældende driftsårs begyndelse og slutning. Den, der forsømmer rettidigt at indsende sådan selvangivelse til ligningsmyndigheden, ifalder en daglig bøde på 10 kr. fra tredjedagen efter, at påmindelse fra ligningsmyndigheden er modtaget, og indtil selvangivelsen er behørigt afgivet. Bøderne, der tilfalder den pågældende kommune, kan inddrives ved udpantning. De fornævnte befuldmægtigede er medansvarlige for skattens rettidige betaling.“

7. I § 31, stk. 2, ændres ordene „§ 18, stk. 1, nr. 1-4,“ til: „§ 29, stk. 1, nr. 1-3,“.

8. § 32, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes som stk. 1-4:

„*Stk. 1.* Den i dette afsnit omhandlede skat pålignes på grundlag af den indtægt, der i det forud for ligningen liggende kalenderår (regnskabsår) er erhvervet i vedkommende kommune. Såfremt en virksomhed foregår i flere kommuner, afgøres det ved indbyrdes forhandling imellem de pågældende kommuner, hvor stor en del af indtægten der må anses for at hidrøre fra

hver af disse. Opnås der ikke enighed herom mellem kommunerne, afgøres fordelingen endeligt af indenrigsministeren så vidt muligt efter fordelingsregler svarende til de regler, der i § 34 er fastsat for deling af den kommunale andel af skatten af aktieselskaber m. v. Indtægt af kørsel med autoriserede droscher anses udelukkende erhvervet i den kommune, hvori droschen er indregistreret. Indtægt ved havfiskeri anses erhvervet i den kommune, hvor fartøjet må anses for nærmest hjemmehørende.

Stk. 2. Ligningsmyndigheden opfører de i henhold til nærværende afsnit skattepligtige på en særlig ligningsliste.

Stk. 3. Imod de stedfundne skatteansættelser kan der fremsættes skriftlig indsigelse over for ligningsmyndigheden. Sådant indsigelse må være fremsat senest en måned efter, at der er givet meddelelse om ansættelsen. Tages indsigelsen ikke til følge, kan afgørelsen indtil en måned efter, at der er givet meddelelse herom, påklages til indenrigsministeren. Klager, som angår størrelsen af den skattepligtige indtægt, skal dog forelægges landsskatteretten til afgørelse. I det omfang, en klage ikke vedrører spørgsmålet om indtægtens deling mellem flere kommuner (jfr. stk. 1), kan de af indenrigsministeren truffene afgørelser indtil 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt klageren, indbringes for domstolene.

Stk. 4. Ligningsmyndighedens meddelelser til den skattepligtige om skatteansættelsen skal indeholde udtrykkelig angivelse af den myndighed, hvortil ansættelsen kan påklages, samt af klagefristen.“

9. I §§ 34, stk. 3, 35, stk. 3, og 36, 1. punktum, ændres ordet „erhvervsskatteudvalget“ til: „indenrigsministeren“, og i § 35, stk. 4, ændres ordet „Erhvervsskatteudvalgets“ til: „Indenrigsministerens“.

10. § 36, 2. punktum, affattes således:

„Vægrer nogen sig ved at efterkomme et sådant forlangende, kan indenrigsministeren om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.“

11. I § 48, sidste punktum, ændres ordene „§ 25, 2. stk.“ til: „§ 32, stk. 3“.